

Publicerad 2012-11-08 23:16 av kerstin skriver

en text direkt ur märkligheten..

nå, int äre någe å yvas om

skulle kunna vara en konstant. men inte än, ännu är det en outräknelig obekant. a eller x, matematiken och livet. närande och tärande. bu eller bä. på trasmattorna som dolde matkällarluckan var det enklare. kivas det om leken så åker svartepetter in i öppna spisen. inga hot i tomhet. och lika märkligt som det höga betyget i pascalprogrammering nittonhundraåttiosju som (troligen) ingen använder idag, lika märkligt är detta som skulle kunna vara en konstant.

matematiken hade alltid lockat, svetsning och svarvning var ju sådär, ändå föll valet till slut på en sådan inriktning. och då förstår en att valen inte alltid är logiska, en känner efter med magen först och sen bygger en upp argumentationen därefter. det är så en lärt sig att det måste fungera. magen måste få vara med även i en analytikers leverne och brödföda. även om en aldrig skulle erkänna det. även om. kroppen var besvärlig att ha med sig ibland. även om.

där fanns en mild vilsamhet, en mjukhet i magen och bröstet och halsen kunde få luft. när luften får gå hela vägen ner, hela vägen ner. så ofta stannar luften i halsen och når aldrig alveolerna. kunde en tåga tillsammans så kunde en kanske lära sig andas. kanske. men kanske är inget bra ord, kanske är ett skitord.

nej, jag yvas inte. jag är ju från norrbottnen gu´bevars.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kerstin skriver med Poeter.se id #39369 innehar upphovsrätten